ARMAVIR PROVINCIE, METSAMOR GEMEENSCHAP DORP PSHATAVAN

Het verhaal van Galstyan Hovsep

Foto 1) Hovsep met zijn kippen

Hovsep Galstyan is 60 jaar oud en woont in zijn geboortedorp Pshatavan. In zijn jeugd werkte hij in de houtbewerking, maar de laatste jaren laat zijn gezondheid het niet meer toe om lichamelijke arbeid te verrichten, en verbouwt hij alleen nog zijn achtertuin van 1.000 vierkante meter. Hij heeft geen andere bron van inkomsten. Zijn leven werd een aantal jaar geleden in tweeën gedeeld — voor het grote verlies en erna; 5 jaar geleden overleed zijn geliefde echtgenote aan kanker. Ondanks het verdriet om zijn verlies heeft Hovsep twee dochters die al getrouwd zijn en hun eigen gezin hebben. Vandaag de dag woont hij echter alleen in zijn ouderlijk huis. Hij moet de eindeloze stilte in huis en de dagelijkse beslommeringen alleen zien te overwinnen, terwijl hij bezigheid probeert te vinden in het huishouden.

De 25 kippen en het voer, verstrekt door Little Bridge, werden een kleine reddingslijn en hoop in het eenzame dagelijkse leven van Hovsep. Als hij 's ochtends de binnenplaats op stapt,

veranderen het bewogen scharrelen en het gekakel van de kippen de sombere sfeer in huis, wat een beetje levendigheid brengt in zijn routine. Ongeacht alles is deze steun een grote verlichting op het gebied van voedsel. Nu kan Hovsep verse eieren hebben zonder extra kosten, wat erg nuttig is voor zijn dagelijkse dieet, en de inkomsten uit de verkoop van de eieren zullen voorzien in zijn dagelijkse voedselbehoeften.

Het verhaal van Makaryan Geghetsik

Foto 2) Geghetsik opent de deur naar haar bezit

Geghetsik Makaryan is 65 jaar oud. Haar echtgenoot, Gagik, is 20 jaar geleden omgekomen bij een verkeersongeval; hij was buschauffeur. Ze woont thuis met haar enige zoon, Artur.

Haar zoon, Artur, is 40 jaar oud. Hij is beroepsmilitair op contractbasis; hij brengt 15 dagen thuis door en 15 dagen op militaire posten, en hij verdient een salaris van 157.000 dram. Arturs zware dienst en frequente afwezigheid zorgen ervoor dat de belangrijkste huishoudelijke taken en dagelijkse verantwoordelijkheden vaak op de schouders van Geghetsik rusten. Ze ontvangt een pensioen van 42.000 dram.

De grootmoeder vertelde dat de verstrekte kippen en het voer een echte steun voor dit gezin zijn geworden. Geghetsik zal met veel liefde voor de kippen zorgen, omdat ze geen ander werk kan verrichten. Bovendien, terwijl iedereen in de buurt eieren in de winkel koopt, zal zij ze nu aan iedereen kunnen verkopen. Dit stelt hen daarnaast in staat om in hun dagelijkse voedselbehoeften te voorzien zonder extra kosten, vooral wanneer Artur niet thuis is en de last van het huishouden volledig in handen van de moeder ligt.

Hier is de Nederlandse vertaling van de tekst:

Het verhaal van de familie Martirosyan

Foto 2 De vrouw van Vachagan met kleine kinderen bij de kippen

Vachagan Martirosyan is 55 jaar oud. Zijn hele leven heeft zich afgespeeld in het dorp, tussen het land en een rusteloze dagelijkse routine. Hij is getrouwd; zijn vrouw, Aida, is 50 jaar oud. Ze hebben 10 kinderen, van wie er 8 in de schoolgaande leeftijd zijn. Vandaag de dag is hun huis gevuld met de glimlach van kinderen, maar tegelijkertijd staat het vol met tal van zorgen en dagelijkse behoeften.

Aangezien het aantal kinderen groot is en Vachagan waar mogelijk allerlei losse klussen en handarbeid verricht, staat het budget van het gezin altijd onder druk. Er moet dagelijks worden voorzien in voedsel, kleding en schoolkosten voor de tien kinderen, wat hun bescheiden mogelijkheden vaak te boven gaat.

De 25 kippen en het bijbehorende voer, verstrekt door Little Bridge, zullen een echte reddingslijn en een grote vreugde worden voor dit grote gezin. Deze steun zal heel concrete veranderingen teweegbrengen in hun dagelijks leven. Voor een gezin met 10 kinderen is het hebben van verse eieren op tafel elke dag een onschatbare hulp. Nu hoeven Vachagan en zijn vrouw geen grote geldbedragen meer uit te geven in de winkel voor dit basisvoedingsmiddel. Dit kleine boerenbedrijfje zal leven en nieuwe hoop brengen op het erf van de familie Martirosyan, en laten zien dat zelfs onder de moeilijkste omstandigheden zorgzame steun een merkbare verandering kan brengen in het leven van een groot gezin.

Foto 3) Vachagan met vrouw en kinderen

Het verhaal van de familie Mkrtchyan

Foto 4) Arak in zij kippenhok

Artak Mkrtchyan werd in 1977 geboren in het dorp Pshatavan. Hij staat al sinds zijn kindertijd bekend om zijn harde werken; hij volgde onderwijs en slaagde aan de plaatselijke middelbare school, waarna hij in het leger diende. Na zijn terugkeer uit het leger trouwde hij in 2005 met Anush. Anush is huisvrouw en heeft na het afronden van de school geen vervolgopleiding gedaan, maar zij helpt haar echtgenoot met het landbouwwerk.

Ze kregen twee kinderen:

- De oudste zoon, Hamlet (geboren in 2009),
- De jongste zoon, Hayk (geboren in 2012).

Vandaag de dag woont het gezin in hun geboortedorp Pshatavan. De kinderen zitten op school en de ouders verbouwen een wijngaard van 6.000 vierkante meter. Vanwege regionale spanningen en ongunstige weersomstandigheden is het inkomen uit de wijngaard echter vaak niet voldoende om de dagelijkse behoeften van het gezin te dekken. Om de eindjes aan elkaar te knopen en de lasten van het gezin te verlichten, verleent Artak daarnaast betaalde diensten vanaf de lente — wanneer de wijngaarden worden blootgelegd — tot de herfst, wanneer de druivenstruiken worden klaargemaakt voor de winter.

Voor Artak en Anush kwam deze steun precies op het juiste moment. Aangezien het inkomen uit de wijngaarden de laatste tijd schommelt, zijn deze vogels een extra pijler van hun huishoudelijke economie geworden. Dankzij de dagelijkse eierproductie hoeft het gezin zich

geen zorgen te maken over een van de belangrijkste basisvoedingsmiddelen, wat meteen merkbaar is geworden in het gezinsbudget.

Gezinsoverzicht: Het gezin van Shoghik Mkhitaryan

Foto 6) Soghik met kippen en kippenvoer

- **Shoghik Mkhitaryan (66 jaar oud):** Haar echtgenoot, Tariel Mkhitaryan, stond in het dorp bekend om zijn vlijt als een voortreffelijk landbouwer. Helaas is hij in 2022 overleden aan de gevolgen van een hartaanval.
- **Zonen:**
    - **Artak (44 jaar oud):** De oudste zoon. Hij is getrouwd en heeft drie zonen:
        - **Narek (19 jaar oud):** Is geslaagd voor de middelbare school en helpt bij het verbouwen, oogsten en verkopen van de gewassen uit de boomgaard van de familie (3.000 m² druiven en 3.000 m² perziken).
        - **Tariel:** Zit momenteel in de 12e klas.
        - **Erik (9 jaar oud):** Het jongste kleinkind.
    - **Argam:** De jongste zoon. Na het afronden van de school en zijn dienstplicht werkte hij in een Molybdeenfabriek. Het werk was echter extreem zwaar en nadelig voor zijn gezondheid.
- **Huidige situatie & Migratie:** Omdat de broers (Artak en Argam) geen stabiel lokaal werk konden vinden, zijn ze drie maanden geleden naar de Russische Federatie vertrokken voor seizoensarbeid.
- **Financiële status:** Het gezin heeft geen vaste bron van inkomsten, behalve het pensioen van de grootmoeder van 49.000 AMD, wat nauwelijks genoeg is om de nutsbedrijven te betalen.

Wanneer ze 's ochtends de binnenplaats op stapt, verandert het gekakel van de kippen meteen de sfeer in huis. De binnenplaats heeft nu haar economische dynamiek teruggewonnen. En het belangrijkste is dat er dankzij de eieren nu verse eieren op tafel staan. Dit is een enorme verlichting voor het krappe gezinsbudget, omdat ze ten minste voor dit voedingsmiddel geen geld meer hoeven uit te geven in de winkel.

Het verhaal van de familie Stepanyan

Foto 7) In de schuur met kippen en kippenvoer

Jemma Stepanyan werd in 1954 geboren in het dorp Pshatavan, in de provincie Armavir. Ze trouwde met haar dorpsgenoot Razmik, met wie ze een gelukkig maar hardwerkend leven leidde. Jaren geleden, in 2020, overleed Razmik echter aan het wijdverbreide coronavirus. Ze woont nu bij het gezin van haar zoon, Hovhannes (geboren in 1988).

Hovhannes groeide op als een hardwerkende en zorgzame jonge man. Hij is getrouwd, stichtte zijn eigen gezin en woont vandaag de dag onder hetzelfde dak met zijn moeder, voor wie hij zorgt. Hovhannes werkt als bouwvakker. Daarnaast verbouwt hij de wijngaard van de familie van 5.000 vierkante meter. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat werkt hij onvermoeibaar op bouwterreinen, waar hij muren metselt en funderingen giet om een eerlijke boterham te verdienen voor zijn gezin en te voorzien in hun dagelijkse behoeften.

Hovhannes en zijn vrouw hebben twee kinderen in de schoolgaande leeftijd: de oudste dochter, Lianna (geboren in 2016), en de jongste zoon, Razmik (geboren in 2018). (Opmerking: "Artur" uit uw concept is op basis van de context gecorrigeerd naar Hovhannes).

Vandaag de dag woont dit grote en hechte gezin in hun geboortedorp. Ondanks het zware lichamelijke werk van Hovhannes en de dagelijkse financiële moeilijkheden, blijft het gezin sterk door hun liefde, wederzijds respect en de onbuigzame wil om elkaar te steunen. Oma Jemma merkt op dat de 25 kippen die ze van de ngo Little Bridge hebben ontvangen, hun huis met vreugde hebben vervuld. De kleintjes, Lianna en Razmik, hebben gretig de verantwoordelijkheid op zich genomen om voor de kippen te zorgen. Elke dag brengen ze broodkruimels en voer naar de vogels, wat hen niet alleen ijver en zorgzaamheid leert, maar hun kindertijd ook vult met mooie herinneringen. Het dagelijks verzamelen van verse eieren zal het gezin enorm helpen om in de basisbehoeften voor voedsel te voorzien, waardoor de uitgaven voor boodschappen afnemen.

SYUNIK PROVINCIE, SISIAN GEMEENSCAHP

Verhaal: Gohar Martirosyan

Kippenproject

Gohar Martirosyan is afkomstig uit Talin en is getrouwd in het dorp Brnakot, nabij Sisian. Haar echtgenoot, Eduard, werkte voorheen als schaapherder. Omdat hij door dit werk echter weken en maanden achtereen van huis was en het loon niet toereikend was, is hij onlangs in militaire dienst getreden. Hij ontvangt nu een minimumloon, maar het belangrijkste is dat hij nu bij zijn gezin kan zijn.

Gohar en Eduard hebben zes minderjarige kinderen:

- **Alex** (11 jaar), **Karina** (9 jaar) en **Mher** (6 jaar) gaan naar school en doen hun uiterste best om goed te studeren.
- De jongste drie – **Taron** (4 jaar), **Elina** (2 jaar) en **Arevik** (4 maanden) – zijn thuis onder de zorg en opvoeding van Gohar.

Voorheen woonde het gezin in het ouderlijk huis van Eduard. Dat huis was echter erg oud en verkeerde in een gevaarlijke, bouwvallige staat. Om de veiligheid van het gezin te waarborgen, waren ze genoodzaakt een huis in het dorp te huren voor 30.000 dram per maand, hoewel ook deze woning in een zeer slechte en gebrekkige staat verkeert. Het oude ouderlijk huis is recentelijk zelfs volledig ingestort.

Het gehuurde huis heeft geen badkamer, geen toilet en geen keuken. Een van de kamers wordt gebruikt als keuken, terwijl het hele gezin samen in één slaapkamer slaapt. De woonkamer wordt gebruikt als slaapkamer voor Eduards tante, een alleenstaande vrouw die noodgedwongen bij hen woont.

Foto 8) Gohar met de kippen

Gohar heeft enkel lager middelbaar onderwijs afgerond en heeft geen werk. De sociale bijstand van de overheid is recentelijk stopgezet omdat haar echtgenoot nu een officieel inkomen heeft. Van een andere liefdadigheidsorganisatie hebben ze een stapelbed voor de kinderen en een kledingkast ontvangen. De overige inboedel in huis is erg oud en de woning zelf is nauwelijks onderhouden. Om in hun basisbehoeften te voorzien, hebben ze op afbetaling een koelkast en een wasmachine aangeschaft.

Eerder had Eduard via dorpsgenoten twee kalveren meegenomen om in zijn stal te verzorgen. De afspraak was dat hij, wanneer de dieren groot waren, ze zou teruggeven aan de eigenaar en in ruil voor zijn werk één kalf zou behouden. De kalveren zijn inmiddels volgroeid en moeten binnenkort worden teruggegeven, maar de melk van de koe helpt het gezin momenteel enorm bij het voeden van de kleintjes.

De kippen die door Kamrdjak (*Little Bridge*) zijn geschonken, bieden het gezin enorm veel steun. De dagelijkse eieren dienen niet alleen als voedsel voor het gezin, maar voorzien hen ook

van hun dagelijks brood: ze ruilen de eieren namelijk in de plaatselijke winkel om voor bloem om zelf brood te bakken. Ik ben er van overtuigd dat Gohar uiterst zorgvuldig en georganiseerd voor deze kippen zal zorgen.

Gohar en haar echtgenoot zijn ontzettend dankbaar voor de hulp die zij hebben ontvangen. Ze gaven aan dat niemand hen tot op heden belangeloos heeft geholpen; wie hen voorheen hielp, verwachtte er altijd iets voor terug.

Ik dank God dat we zulke gezinnen mogen bijstaan en hen kunnen helpen in hun dagelijks onderhoud. Moge God u zegenen!

Hier is de gepolijste Nederlandse vertaling van het verhaal over Kristine Taranyan:

Verhaal: Taranyan Kristine

Kippenproject

9) Krisitne is enorm blij met de aanwinst van de kippen

Kristine Taranyan is 43 jaar oud en woont met haar gezin in het dorp Aghitu, nabij Sisian. Haar echtgenoot, Tadevos Hayrapetyan (47 jaar), is gecontracteerd militair. Hij heeft nog één dienstjaar te gaan voordat hij met militair pensioen gaat. Tadevos kampt met verschillende gezondheidsproblemen; zo heeft hij een hernia in zijn ruggengraat en is hij recentelijk geopereerd aan aambeien. Hierdoor is hij niet in staat om zwaar lichamelijk werk te verrichten.

Kristine en Tadevos hebben drie kinderen:

- **Nelli** (17 jaar) studeert aan het MBO-college in Sisian, richting zuivelverwerking.
- **Gor** (10 jaar) gaat naar de basisschool.

- **Meline** (7 jaar) heeft het syndroom van Down. Twee keer per week komen een psycholoog en een maatschappelijk werker naar de school in Aghitu om met haar te werken. Daarnaast reizen ze twee dagen per week naar Sisian voor logopedie om haar spraakontwikkeling te ondersteunen.

Meline is een erg lief kind, maar zij vereist voortdurend toezicht en zorg, waardoor Kristine de hele dag aan haar zijde moet staan. Kristine kampt zelf eveneens met gezondheidsproblemen – waaronder spataderen, osteochondrose, een hernia en zenuwontstekingen in de gewrichten. Ondanks deze lichamelijke klachten werkt ze hard op hun land om gewassen te verbouwen en te oogsten. Zo probeert ze bij te dragen aan het gezinsinkomen, aangezien het loon van haar echtgenoot niet toereikend is om alle dagelijkse kosten te dekken.

Foto 10) Krisinte in de schuur bij enkelen kippen

Het gezin woont in een woning die hun tijdelijk ter beschikking is gesteld door een dorpsgenoot. Hun eigen huis was erg oud en is helaas ingestort, waardoor het onbewoonbaar werd. De tijdelijke woning beschikt echter over geen enkele basisvoorziening: er is geen keuken, geen badkamer en geen toilet. Voor de sanitaire behoeften maken ze gebruik van een vervallen schuurtje in de tuin, en drinkwater moeten ze in emmers uit de tuin halen. Modern huishoudelijk apparatuur ontbreekt volledig.

Kristine vertelde dat de schenking van de kippen een grote vreugde in hun huis heeft gebracht. Het gezin wilde al heel lang een paar kippen aanschaffen, vooral omdat er bij het huis al een oud kippenhok staat dat daarvoor geschikt is. Door continue financiële tegenslagen was het hen echter nooit gelukt om daar geld voor op te zijde te zetten.

Met grote blijdschap en uit de grond van hun hart spreken zij hun dankbaarheid uit voor de steun bij de aanschaf van de kippen. Dankzij de dagelijkse eieren staat er voor de kinderen en het gezin elke ochtend vers ei op de ontbijttafel. Daarnaast delen ze van tijd tot tijd hun eieren met een alleenstaande, oudere buurvrouw.

Kristine gaf aan dat ze voelt dat God voor hen heeft gezorgd, en dat zij zich op hun beurt geroepen voelen om niet alleen te ontvangen, maar ook anderen in nood te helpen.

Ik dank God dat er gezinnen zijn die werkelijk begrijpen dat goede daden God eren, en dat deze goedheid op een dag als een zegen zal terugkeren. Moge God u zegenen en u rijkelijk belonen voor uw goede werk!